

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Normann Andersens indlæg. Jeg bemærkede også de hertesuk, der var indeholdt deri, og som jeg godt forstår, og som svarer til hertesuk, jeg kom med under den forrige sags behandling. Når jeg har bedt om denne korte bemærkning, er det, fordi hr. Normann Andersen nævnte tallet 82 pct. for Ringkøbing amtskommune i 1982. Det rigtige tal for 1982 er faktisk 100 pct., medens de 82 pct., som jeg nævnte, gælder for femårsperioden 1983 og fremefter.

Burgdorf (KF):

Det er knap et år siden, vi diskuterede kystsikring temmelig indgående her i tinget, og det vil jo ske med visse mellemrum i et land som Danmark med de store kyststrækninger, og som ude til vest har Vesterhavet eller Nordsøen som nabo, og det er jo en nabo, som visse steder tærer meget hårdt. Det gør i hvert fald et stærkt indtryk på mig, når jeg står og ser, hvordan havet i en 40-årig periode har ædt sig ind, så de tyske bunkers nu ligger flere kilometer ude i vandet. Eller når man står på Holmsland Klit og ser, hvor smalt der er imellem Vesterhavet og Ringkøbing Fjord, og hvor sårbart dette område er, så gør det indtryk.

Vi har jo altid skullet drøfte, hvordan vi klarer os mod dette havs fortsatte fremtrængen. Det er også det, der er til debat nu her ved to forslag, henholdsvis et beslutningsforslag og et lovforslag. Intentionerne i disse to forslag tror jeg vi alle er enige om, men så kan vi jo stille spørgsmålet, om den fordelingsnøgle, som man har sat til henholdsvis 75 pct. for de radikales vedkommende og 100 pct. for fremskridtspartiets vedkommende, er den rigtige, og det er vel her, spørgsmålet kommer.

Den udførlige redegørelse, som ministeren fremkom med, synes jeg tydeligt klarlægger, at problemerne snævrer sig sammen om Ringkøbing amt. Jeg har forstået, at den tidligere og den nuværende minister i forhandlinger er blevet enige med de øvrige kommuner og amter, som har kyststrækningerne ud til Vesterhavet, men at man i Ringkøbing amt ikke er færdig med forhandlingerne. Det er vel også af den særlige grund, at Ringkø-

bing amt har nogle særlige problemer, som man bør tage hensyn til. Det er jo en kendsgerning, at det er et sårbart område netop deroppe langs med Holmsland Klit og også andre steder for øvrigt i Ringkøbing amt. Dertil kommer vel, at det også er en kendsgerning, at der er få beboere og små og vel også fattige kommuner i dette område – jeg ved ikke, om de vil kaldes sådan, men i hvert fald tyndtbefolkede – og det er vel det, der giver disse problemer.

Men vi imødeser da meget gerne, at ministeren bliver færdig med disse forhandlinger også med Ringkøbing amt om fordelingen af udgifterne. Jeg har forstået, at der er 210 mill. kr. – nu sagde ministeren 215 mill. kr. – til rådighed over en 5-årig periode netop på dette område. Jeg er af den formening, at det gælder om hurtigst muligt at komme i gang med sikringen dér, for ellers skyller Vesterhavet igennem tangen, og så bliver der jo ikke noget, der hedder Ringkøbing Fjord mere, idet kysten kommer til at ligge inde ved Stavning eller et andet sted dér, og det mener jeg at vi i allerhøjeste grad må klare at få sat en bremse for. Jeg ved ikke, om man kan gøre det effektivt, men vi bør i hvert fald af al vor magt stræbe efter det.

Vi vil gerne drøfte disse problemer i udvalget og også meget gerne i samråd med ministeren. Det er nok nogle interesser, som i særlig grad vedrører Vestkysten, men som jeg tror også har stor aktuel interesse for hele det danske folk.

Svend Heiselberg (V):

Forslaget om kystsikring fra de radikale og også det fra fremskridtspartiet har jo tidligere været diskuteret her i tinget. Diskussionen har i reglen gået på en udgiftsfordeling, men også på, i hvilket omfang staten skulle involvere sig i udgifterne i forbindelse med kystsikringen.

Venstre har tidligere dels ved forespørgselsdebatten den 31. marts 1981 og sidst ved den redegørelse, som ministeren for offentlige arbejder gav folketetinget den 18. marts 1982, sagt, at vi naturligvis ikke kan eller skal udføre kystsikring for hele den 7.500 km lange kyststrækning, vi har i Danmark.

Men hvis man læser zone- og naturfredningsloven fra 1970, vil man se, at et af lovens formål er at beskytte landskabet og der-